

udarbejdet en lille historisk Oversigt over denne Sags Gang, siden Tanken første Gang kom frem i 1874. Og naar jeg har sagt, at den er udarbejdet efter autentiske Kilder, skal jeg med det samme nævne denne Kilde. Min Hovedkilde er en Rapport eller Botschaft, som det kaldes, fra Svejts' Forbundsraad til Forbundsforamlingen af 29de Oktober 1890, den Gang Svejts's Regering foreslog Forbundsforamlingen, Rigsdagen i Svejts, at tiltræde Overenskomsten, og, hvor denne slipper, er min Kilde væsentlig den Bulletin, som udgives af Centralbureauet i Bern. Hvor andre Kilder ere brugte, er det anført. Til den historiske Fremstilling er der af Centralbureauet knyttet enkelte Bemærkninger, som maaske kunne være af Interesse, og i Særdeleshed, hvad der er kommet til af nyt, siden Regeringen udarbejdede Forslaget og de dertil knyttede Bemærkninger. Det er nemlig en Tillægsartikel, som er vedtagen paa en ny Konferenc i Bern af 20de November forrige Aar, som er ratificeret af de forskellige Regeringer. Men Ratifikationerne vare den 8de Februar, da jeg sidst fik Meddelelser fra Bern, endnu ikke udvekslede; men det vil altsaa ikke være længe, inden det sker, og da vil Regeringen have en meget lettere Vej til at slutte sig til Konventionen end ellers. Det er udtalt af Udvalget, at man anser det for heldigt, at Tiltrædelsen sker allerede nu, for det første af Hensyn til, at det er naturligt, at Danmark gaar forud for Sverige og Norge, fordi Danmark er et naturligt Overgangsled mellem Mellemuropa og den skandinaviske Halvø. Men ogsaa af en anden Grund er det ønskeligt, fordi der i en temmelig nær Fremtid forestaar en fortsat Lovgivning med Hensyn til Statsbanedriften, og da vil det være lettere at føre sig til gode de internationale Bestemmelser; i denne Henseende pleje vi at gaa frem paa denne Maade. Da jeg for 6 Aar siden stod paa dette Sted som Ordbrøer for den ny Postlov, var det min Bestræbelse — og jeg tør sige, at jeg der blev støttet af Udvalget — at faa de internationale Bestemmelser for Verdenspostforeningen saa vidt mulig tillempede paa vore Forhold, naturligvis med passende Hensyn til de lokale Interesser. — Der er nogle ganske faa Punkter, hvor denne Konvention vil gøre en lille Forandring i den danske Lovgivning. De ere nævnte i de af Regeringen udarbejdede Bemærkninger, og der er henviset til de Artikler i Konventionen, som vedkomme dette; det er med Hensyn til det Tilfælde, hvor der kan gøres Arrest eller Udlæg i den ene Jærnbanes Krav paa den anden eller i en Jærnbanes rullende Materiel

paa et andet Statsterritorium. Med Hensyn til dette er det ganske interessant at se, at der ved Konventionen er indført en Slags privatretlig Neutralitet, saaledes at Vogne, der komme fra meget fjerne Lande, nyde en vis Beskyttelse paa det fremmede Territorium. Slutte Sverige og Norge sig nu til Konventionen, vil en Jærnbanevogn kunne gaa dels paa Jærnbane, dels paa Dampfærge fra Trondhjem til Palermo, gaa med Ladning og med et eneste Fragtbrev og vil saa nyde Beskyttelse efter de samme Regler. Det er let at se, hvilke Fremskridt der ligger deri; thi naar man tidligere skulde sende Varer til et eller andet fjernt Land, skulde man gøre sig bekendt med de forskellige Bestemmelser med Hensyn til Indpakning, Befordring og den Erstatning for Bestadigelser, som muligvis kunde gives. Alt dette kommer herefter ind under Jællesregler, og det er jo klart, at der derved undgaas dels megen Brevveksling og dels megen Uenighed, saaledes at man med større Tryghed kan afsende sine Varer. Det er Hovedfordelen ved denne Konvention, og det er ogsaa det, der gav Anledning til Konventionen, at der var saa mange af den Slags Processer og Retstrætter. Derpaa mente de, som først satte Tanken frem, at kunne høre paa denne Maade, og Erfaringerne have ogsaa vist, at det kunde lade sig gøre. Naar man nu vejer den meget store Fordel, der herved kan vindes, mod den ringe Udgift, som Danmark kommer til at hyde til Centralbureauet for de kontraherende Stater — det vil efter en Sandsynlighedsberegning ikke blive stort mere end et Tusinde Kroner, der kan kræves af os — vil man se, at Fordelene fuldstændig ere paa deres Side, som ønske, at man skal slutte sig til Konventionen. — Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de forskellige Punkter, her ere nævnte. Det er Punkter af saa rent teknisk Natur, at jeg tvivler meget om, at ret mange i denne Sal ville kunne følge med. Det omhandler Fragtbrevsduplikater, Regler for Erstatnings Beregning i Tilfælde af Bestadigelse af Gods v. lign.

Jeg skal saa kun endnu med et Par Ord omtale det saakaldte Centralbureau i Bern, hvorigennem Staterne staa i Forbindelse med hinanden. Det er klart, at der der samles sig en overordentlig Sagkundskab, og som Følge deraf ville alle de Stater, som deltage i Konventionen, ogsaa blive delagtiggjorte i denne Sagkundskab og kunne føre sig den til Nytte; men deraf følger igen noget andet. Naar der nemlig opstaar Spørgsmaal eller Strid om et eller andet Punkt, vil man kunne henvende sig til Bu-